

„Už jsem myslel, že tě nenajdu,“ ozval se v tu chvíli zpod stromu známý hlas. „Hledám tě celou věčnost!“

„Tatínku?“ vypískl Dupík. Dolů se ale podívat nemohl, z ničeho nic dostal z té výšky závrať.



„Ano, Dupíku, jsem to já!“ odpověděl tatínek. „Teď se zhluboka nadechni a podívej se dolů!“

Dupík si sundal pacičky z očí. Uviděl tatínka, který stál pod stromem s rozevřenou náručí.

